

d' Gele toavel

Reinder Willem Hiemstra

Eervolle vermelding schriefwedstried 2021-2022 Grunnen

Wie wollen en zollen dij daag nog noar ons olste bruier. Vraauw en ik.

Hai reket doar duchten wie op, doar wie host ale doagen eefkes keken. Zekers waren wie doar nait over, omreden hai n stuk minder scharp worden was, leste poar week.

Hai zit din ook nait veur niks ien n sloten òfdailen. En dat vuilt as straf. Ook dij beroerde pillen veur zien kwoal, doun boudel ducht ons gain goud. Zo pebaaiern ze achteroetgaang wat op te rekken, te stoppen.

Mor wis n piel konden wie der nait op kuren.

Van dij dikke staarke vent van vrouger was gain spoan haail. Hai was smolten tot n brös maanje. Totaal oet t stuur niks nait gain veurs en achters meer.

Wie aalgedureg te lucht ien loeren of t vertraauwd was.

Dou host tegen d'oavond toch nog fietsen aantrapt. Buien mit wodder waren hier net nait aan tou kommen. Joa schiet n poar moal wat maale dikke druppen. Mobieltjes zeden ook dat t goud bleef. Doch kon men doarop voaren? t Was wel nait zo bodde wiet, mout kinnen ducht ons.

Eefkes ons neuzen zain loaten. Eefkes kieken hou e der bie zit en of wie t vernemen kinnen dat e ons wachten dee.

Haalfweg ons doul mozzen wie over t moar, laans t schietpadje op t veurmoaleg joagpad, dij ons nipt bie bruier brocht. Hai zat ien n groot gebaauw mit talloze lu, woar je nait bliede van werden. Mor dij wel laifdevol aandacht kregen en zo goud meuglek zörg. Toch, mor aaid as wie weer òfraaisden, haren wie ale twij n sloek ien haals mit kolle handen en vouten.

t Was onnerweegs vot weer net as lest tieden, dik zummers, zulfs s'oavonds nog. Hoge wolken luchten waren verzwonnen, weer gain wodder veur boeren dij der noar snakken deden. Landerijen vrougen overaal om n beste sputter. t Smeet nait aan. t Was oetloop maai, gruitied, mor aal doagen boare zummer en dis tieden vrougen normoal veul wodder. Van maairegens brengen zegens zongen ollen vrouger aal.

Plötsklaps werden wie riddersloagen deur n nait aalerdoagse ploat. Midden maank wat stroekerijen wizzen wie ston ainzoam n grote toavel, woarop dou twij jongelu aan t flooien en foeken waren. Wie slougen wit oet en deursen host nait te kieken. En din zukswat om goud haalf zeuven s'oavends.

Twij snelle fietsen lagen enter over twenter. Zai haren heur klaaier oetropt zo te zain, rondom rond laag wat en t wicht zai k nog nipt, sloug bainen om jong tou dij haaisterde en vogelde, zien kop bloudrood.

Wie mit n gaang deur pezen. Hai toch, raip k wat loater noar vraauw. Doe bisze der aaid

mor wat bekaaid òfkommen, ducht mie! Dou kwam zai lös. 'O, joa', heurde ik. 'En ons duunpaan sessies din!' 'En dij keer,' zol ze deur goan. 'Joa, joa,' zong k nou hoog.

Bruier was as aaid. Hai raip onverstoanboare dingen. Dou wie hom n dikke appelsiene aan langden, docht e dat t n baal was en rolde der mit over vlouer, onder ha-ja, ha-ja kreten. Wie werden der misdoan van. Hai snapt wereld om hom tou nait meer. Dou wie n dik uur loater mit pien ien hoed raais weerom mouken, wizen wie zekers dat e aal wieder vot dreef. Hai zol nooit meer d'olle worden en dat dee zeer. Dat het der nait verdaind zee vrouw zaacht mit n snip. Hai, dij jong toch en din zo. Aaid waarksoam west en t volle leven pruifd. k Zaag dat zai t ter slim stoer mit haar. t Was ook nait te begriepen.

Dou wie achter n kaander weerom veerden, was t n stille zummeroavend en weemoud, zo nait bedrukthaid kreeg overhaand, overaal t mooie rondom ons tou en huilen baaide ains daip oasem. Wie waren nog stomme blied, dat wie nog zo daag en deur ales doun konden. Nog nait ienhoald deur zörgen en pien.

Dou ainmoal weer op t padje bie moar, heuren wie nog laandje vogels daag òfsloeten. Tot toavelboske spij ien t zicht kwam. 'Zol doar bui al over weden,' raip k! 't Is ja onbewolkt,' heurde ik heur achter mie foetern. Dou zagen wie maank dij stroekebrud d'ainzoame toavel, mit nog over t bovenbred oetspraaid heur helgele regenklaaier as n rieke bloum tusken aal t gruin oetvonken. As n voutdruk ien tied.